

VOORBIJ VANLIFE

Ongebaande paden hoeven niet op vier wielen bereden te worden

Koppels, gezinnen, soloreizigers. Digital nomads, vakantiegangers, seizoenswerkers. Surfers, buitensporters, hondenliefhebbers. Zoveel mensen, zoveel vanlifers. Hoewel iedereen op zijn eigen manier invulling geeft aan vanlife, is de camper - niet geheel verrassend - vaak wel de overkoepelende factor. Toch is een nomadisch bestaan lang niet altijd met een camper verbonden. We spraken drie avonturiers die met een ander vehikel op pad zijn en over één ding zijn zij het in elk geval eens: of je nu reist per motor, met een minicaravan rondrijdt of in een trekkerstentje woont, het geeft een onmiskenbaar gevoel van vrijheid.

‘JE HOORT VAAK DAT MENSEN HUN REISDROMEN NIET WAARMAKEN, OMDAT ZE NIET DURVEN. ONS MOTTO IS: KOPPELING OP LATEN KOMEN, GAS GEVEN EN GAAN.’

Miranda (34) en Jouke (35) reisden op de motor van Groningen naar Nepal. Dwars door Turkije, Armenië, Rusland, Kazachstan, Oezbekistan, Kirgizië, Iran, Pakistan en India.

@2up.twin

Highschool sweethearts Miranda en Jouke zijn reizigers pur sang. Ze houden van backpacken en bouwden twee keer een camper om. Maar het mocht volgens het stel nóg een tikkie avontuurlijker. Tijdens één van hun backpackreizen ontmoette Jouke iemand die op de motor van Duitsland naar Thailand gereden was. Dát kan dus ook, dacht hij. Thuis nam Jouke motorrijlessen, haalde zijn motorrijbewijs en sleurde Miranda mee in zijn enthousiasme. Toen ook zij haar motorrijbewijs haalde stond niets hen nog in de weg om in zeven maanden op de motor van Groningen naar Nepal te reizen.

'Als je met een lekke band staat, zijn er altijd mensen die je helpen. Of je nu op de motor reist of met een camper.'

Het is 1 mei 2022 als Jouke en Miranda op de motor stappen. 'Het was onze allereerste motorreis', blikt Miranda terug. 'Heel anders dan rijden in een camper. Dit voelt kwetsbaarder. Je zit overal middenin, bent continu buiten en voelt de wind door je haren. Het is een intense beleving, omdat je alles hoort, ziet en voelt. Of het nu superkoud is of dat er een steppewind van 40 graden waait, je kunt geen verwarming of airco aanzetten.'

Jouke en Miranda reisden met zijn tweeën op één motor. Drie koffers achterop, twee tassen met kampeerspullen voorop. 'Dat was minimaal, maar het was gaaf om te ontdekken dat je met zo weinig toe kunt. Het maakt je ook flexibeler. Als je een rivier moet oversteken, kan een motor met weinig spullen in een houten bootje getild worden. En de motor kon ook in het vliegtuig naar huis gevlogen worden. Gewoon in een krat.'

Tegelijkertijd was het ook een uitdaging om weinig bagageruimte te hebben. 'We hadden bijvoorbeeld maar een kleine voorraad eten bij ons, terwijl je soms wel honderden kilometers over de steppe rijdt en alleen paarden en een kameel tegenkomt. Dan kun je onderweg niet even boodschappen doen.'

Waar het kon, kampeerden ze. Niet alleen in Europa, ook in de woestijn in Kazachstan en in Iran. Dat zorgde voor bijzondere ontmoetingen. 'Toen we in Kazachstan ons tentje wilden opzetten, kwam er ineens een kudde koeien met herder op ons af. Ze sprak geen Engels, keek heel moeilijk, pakte onze spullen en gebaarde dat ik op haar paard moest gaan zitten', herinnert Miranda zich. 'We liepen twee kilometer tot we bij een boom met prikkeldraad eromheen kwamen: op die veilige plek moesten wij ons tentje opzetten. Helemaal goed, dachten wij. Op andere momenten zaten we met zijn tweeën in de *middle of nowhere* voor ons tentje aan de instant noedels naar een overweldigende sterrenhemel te kijken. Dat was toch wel het ultieme gevoel van rust en vrijheid.'

Dat is volgens Miranda ook de belangrijkste overeenkomst met de vanlife-community. 'Ik denk dat mensen die met een camper reizen dezelfde hang naar vrijheid hebben. Je bent buiten, geniet van de natuur en je laat je drukke agenda thuis. Je bent flexibeler en leert dat voor alles een oplossing is, wat er ook gebeurt. Als je met een lekke band staat, zijn er altijd mensen die je helpen. Of je nu op de motor reist of met een camper.'

Hoewel Miranda en Jouke gek zijn op hun camperbusje, staat een nieuwe reis op de motor toch wel bovenaan hun wensenlijstje. 'Het plan is om volgend jaar op de motor naar Afrika te gaan. Onze reis was zo gaaf dat we het onszelf gunnen om dit nog keer te doen. Je hebt maar één leven, dus moet je ervoor gaan.'

‘MET DE TENT PROPTEN WE ONS KLEINE HUISJE ÍN ONZE AUTO, NU HANGEN WE ONS HUISJE OP WIELEN ERACHTER.’

Alie (37) en Nellie (39) wonen op Urk en werken allebei in de zorg. Sinds april 2021 zijn ze de trotse eigenaren van een minicaravan waar ze zo vaak mogelijk mee op pad gaan.

 [@alie_en_nellie](#)

Alie en Nellie kampeerden altijd met een tent. Ze vonden niks heerlijker dan dat kleine opvouwbare huisje in de auto proppen en het gaspedaal indrukken. Tot er iets begon te knagen, want met de tent zagen ze slecht weer niet zo zitten waardoor ze ‘slechts’ drie weken per jaar op zonvakantie gingen. Dat moest anders. Het stel tikte daarom een klein caravannetje op de kop en geniet sindsdien elke twee weken van de vrijheid die dat geeft. ‘Nu kamperen we het hele jaar door.’

Het bemachtigen van hun felbegeerde eivormige minicaravan ging niet zonder slag of stoot. ‘Ze zijn ongelofelijk populair’, vertelt Alie. ‘We waren al lang op zoek, maar ze zijn altijd overal uitverkocht. Toen er ineens een beschikbaar was, wilde de eigenaar hem ook niet voor ons vasthouden. We moesten razendsnel beslissen, zonder dat we het ooit hadden uitgeprobeerd. We wisten dat het óf een briljante aankoop óf een miskoop zou zijn. Gelukkig was het de beste beslissing ooit.’

Ze zijn dolblij met hun caravannetje. Alie: ‘Hij is makkelijker te verplaatsen dan een tent en het voelt enorm huiselijk met een tafeltje, zitje, keukentje en kacheltje. Heel knus. Het is de perfecte middenweg tussen een tent en een camper. Campers zijn veel duurder in aanschaf en zo hebben we toch een huisje op wielen én hetzelfde buitenleven. Je behoudt het ultieme kampeergevoel. Doordat hij zo klein is, ga je sneller naar buiten.’

‘Op de camping zie je ook vaak dat campers een verharde plek krijgen’, vult Nellie aan. ‘Wij mogen meestal tussen de tentjes staan. Dat vind ik toch een stuk gezelliger. We kunnen alleen niet wildkamperen, zoals met een camper. Dat valt met een caravan veel te veel op. Voor ons maakt dat alleen niks uit, want wij zijn daar de types niet voor. We hechten ook veel waarde aan een goed sanitairgebouw.’ Alie en Nellie genieten met volle teugen van hun caravan, maar staan overal voor open. ‘In september zijn we met een daktent op vakantie naar Duitsland, Oostenrijk en Slovenië geweest. En we zien het ook wel zitten om met een campertje naar Noorwegen of Zweden te gaan. De wegen lijken ons daar een stuk spannender en met een caravan heb je toch altijd iets achter je auto hangen. Dat rijdt lastiger, dus we moeten óf een cursus achteruit rijden volgen óf met een camper naar Noorwegen gaan’, vertelt Nellie. ‘Dat moet dan wel een buscampertje met een vast bed zijn, want dat komt het dichtst in de buurt van ons caravannetje’, lacht Alie.

Het schattige en tegelijkertijd stoere uiterlijk van hun minicaravan is volgens Alie en Nellie erg vanlife. 'Die busjes zijn heel leuk om te zien. Onze caravan is dat ook en met zo'n opvallend kampeermiddel heb je veel meer contact. Mensen komen sneller een praatje maken en vinden het leuk om even binnen te kijken. Dat vinden we heel gezellig.' Die gezelligheid missen Alie en Nellie in de herfst en winter nog wel een beetje. 'We hopen dat het winterkamperen wat meer opkomt. Het is nu veel te rustig op de campings. Dus vanlifers, kom ook naar de wintercampings! Dat zouden we superleuk vinden.'

'Mensen komen sneller een praatje maken en vinden het leuk om even binnen te kijken. Dat vinden we heel gezellig.'

‘DOOR ALTIJD BUITEN TE LEVEN LEER JE AF TE STEMMEN OP DE NATUUR. HET LEVEN WORDT HEEL EENVOUDIG. IK LEEF NAUWELIJKS NOG MET EEN AGENDA.’

In november 2022 verruilde Simone (28) een yurt en stacaravan voor een trekkerstentje in het bos. Daar woont ze nu het hele jaar door. Ook in de winter.

 @denatuurverbinding

Als Simone een maand lang met alleen een tentje, pannetje, lepel, gasbrandertje en twee sets kleren op haar rug wandelt, voelt ze zich vrijer dan ooit. Van elke dag wakker worden in een tentje middenin de natuur werd ze zelfs zo gelukkig dat ze besloot er fulltime in te gaan wonen.

‘Leven met de natuur, zonder agenda, het weer mijn leefritme laten bepalen en elke dag buiten wakker worden: dat wilde ik graag’, vertelt Simone. ‘Voordat ik in mijn tentje ging wonen, huurde ik samen met mijn zus een yurt en

stacaravan. Toen zij zwanger werd en meer ruimte nodig had, dacht ik: *fuck it*, ik ga het gewoon doen. Het was precies de schop onder mijn kont die ik nodig had.’ In het begin kampeerde Simone veel op dezelfde plek, dichtbij familie. ‘Als je nieuwe routines moet ontwikkelen is het fijn om soms terug te kunnen vallen op oude gewoontes. Zoals douchen bij mijn ouders, eten bij mijn broer of even de stad in. Inmiddels verplaats ik veel vaker en heb ik steeds meer zin om naar het buitenland te gaan. In juni was ik een maand in Wales en vanaf maart wil ik voor onbepaalde tijd naar Schotland.’

'Je mag vrij leven, je geïnspireerd voelen en minder werken. Of je dat nu doet in een tentje, een camper of in een huis: ik kan het iedereen aanraden.'

Simone geniet enorm van de vrijheid en het buitenleven. 'Ik heb geleerd om met de natuur te leven, het weer te snappen en om te gaan met kou en hitte. Daardoor voel ik me mentaal en praktisch heel sterk. Ik leef ook nauwelijks nog met een agenda. Als ik morgen naar het buitenland wil, kan dat. Nu heb ik zin om in Brabant in het bos te gaan staan, dus over een paar dagen verkas ik daarnaartoe.'

Toch heeft die vrijheid ook een prijs. 'Als het veel regent of als het koud is, is het bikkelen. Dan kan ik niet veel meer doen dan in de tent zitten. Als alles nat is en mijn telefoon leeg, vraag ik me wel eens af waarom ik niet gewoon in een huis woon, dan kun je gewoon doorgaan met dingen doen. Tegelijkertijd schuilt in het altijd maar doorgaan ook een gevaar. Als ik me dan weer beter voel, ben ik heel blij met mijn keuze.'

'Ik denk dat vanlifers dat ook hebben. Je gaat niet in een busje wonen voor de superluxe leefstijl. Dan douche je soms ook dagenlang niet en slaap je op een parkeerterrein voor een supermarkt, terwijl je de andere dag weer een waanzinnig uitzicht hebt. Soms is het extreem fantastisch en soms even ruk. Dat hoort erbij.'

Voorlopig ziet Simone zichzelf nog wel in haar tentje wonen. 'Ik werk nu nog 12 uur in de week. In principe kan ik dat overal doen, maar ik heb wel stroom nodig. Daarom denk ik erover om ook daarmee te stoppen, zodat ik nóg vrijer ben. Ik zie het wel zitten om bijvoorbeeld alleen in de zomer wat baantjes te hebben en in de winter rond te trekken. Gek genoeg vind ik de winter ook het leukste seizoen.' Vrijer leven is volgens Simone een kwestie van jezelf wat gunnen. 'Je mag vrij leven, je geïnspireerd voelen en minder werken. Of je dat nu doet in een tentje, een camper of in een huis: ik kan het iedereen aanraden.'